

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัยจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจก บุคคล
- ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็น ศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน
- ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งตามหลักธรรมาภิบาล สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อ พัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการ ดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็น จุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญใน ภูมิภาคและ ระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ใน ทุน ที่จะสามารถสร้าง การพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทาง สังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และ คุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็น การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ขอทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อ สังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและ ปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนา ในระดับอย่างสมดุลมีเสถียรภาพ และยั่งยืน เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่ง ยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทาง การพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้ กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

– ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับตัวไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

– ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรม คักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

– ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับประสิทธิภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทย ในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

(๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ : ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศจึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจแม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมาจะขยายตัวได้ดี

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูงแต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลงโครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้นจนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูงแต่การชะลอตัวของ

กำลังแรงงานและการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้าทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลง

๒.๑.๓ ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำ และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกัน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนักเนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมและเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชนแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายด้านประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการการบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพการให้บริการICTยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูงนอกจากนี้ด้านบุคลากรและการบริหาร

จัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยแต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัยเนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็วมีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คนในช่วงปี ๒๕๐๓-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คนในช่วงปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๔ และคาดว่าในปี ๒๕๕๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลงและแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้าซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นสะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้นขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ

๒.๒.๒ ครีวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้นส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรมโดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นโดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตคอร์รัปชัน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลงแต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือสาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทยอันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อยเนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาคโดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงานแรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรมเนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมายเข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมมีความรุนแรงมากขึ้น

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลงเนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตรการอยู่อาศัยและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลายและมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่งโดยเฉพาะการทำนากุ้งการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลง

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการแต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ

(๖) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

(๗) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่งแต่มีแนวโน้มดีขึ้น

(๘) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง

(๙) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น

๒.๓.๒ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนเนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาลพบว่าบริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน : ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบาย และผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากพัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบนเป็นการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๑. กรอบวิสัยทัศน์ : กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๒. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สศช. ได้จัดทำขึ้น”ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

๓. เป้าหมาย

๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๓,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์สหรัฐ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา : พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการ

๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน: สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน

๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล : พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ

๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน : เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ

๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต : ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยน จากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ : โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียนวัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิต

๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด

๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว

๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัยโดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพในรูปแบบที่หลากหลาย

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพมุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง

๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกโดย

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม

(๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน

(๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากรโดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินเป็นต้น

๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองเตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง

๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)

๔.๓ การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและราคาสินค้าเป็นต้น

๕.๓ การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียวเพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด

๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ

๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการโดยให้มีส่วนกลางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคน ดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแล ผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัย ทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและ ดูแลสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้าง ความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุก คนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่ง ทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้ อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบาย การเงินและนโยบายการคลัง รวมถึงการปฏิรูปภาษี ทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาค อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน การพัฒนา SMEs และเกษตรกรรมใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคง ของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุล ระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนา ประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบ ต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนา ศักยภาพให้ประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความ โปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความ รับผิดชอบ และตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม ประชาชนมี ส่วนร่วม ประเทศปราศจากคอร์รัปชัน มีการ กระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่ เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และ ท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

มุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่งการเชื่อมโยง เครือข่าย โทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้าง พื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขต เศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการ เดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และ นวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และ นวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการ เพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนา วิทยาศาสตร์ฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

พัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา ประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่ เกี่ยวข้อง สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อ รองรับการแข่งขันเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ประสานและพัฒนาคือความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่าง สร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการ ดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของ ประชาชน ในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบ ยุทธศาสตร์การพัฒนภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและ มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก

(East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาศักยภาพพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการ เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลิภาพการผลิตสินค้าอาหาร พัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ภาคโดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ IMT-GT พัฒนารองรับการขยายการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเล

(๓) พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนาโดยการพัฒนาความรู้ คุณธรรม และสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจน คนด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และการอำนวยความสะดวกและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุข โดยเฉพาะการใช้ กระบวนการชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหาเสพติด

(๕) พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสสมดุลเชิงนิเวศน์ อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต

๒. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วยชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยง ปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล และการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายเลน ประกอบด้วย สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกัน แก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ เสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการพัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและค้าขายพาราของประเทศไทย
- (๒) โครงการพัฒนาสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร
- (๓) โครงการพัฒนากลุ่มน้ำปากพนังและกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นอยู่ช้าวุ่นน้ำ
- (๔) โครงการพัฒนาธุรกิจบริการกลุ่ม Mice และ Marina เกาะภูเก็ต
- (๕) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๖) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๗) โครงการพัฒนาแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
- (๘) โครงการพัฒนาข้าวสังข์หยดเป็นสินค้าเชิงคุณภาพ
- (๙) โครงการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลระดับชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบครบวงจร
- (๑๐) โครงการอ่าวปัตตานี (ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเล)
- (๑๑) โครงการฟื้นฟูการทำนาในพื้นที่นาร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กรอบและทิศทางในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อสนับสนุนเป้าหมาย “การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน ” ในระยะ ๔ ปี ข้างหน้า ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อต่อยอดและเพิ่ม ศักยภาพการพัฒนา จากฐานการพัฒนาตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดในระยะที่ ๑ (๒๕๕๓- ๒๕๕๖) และระยะที่ ๒ (๒๕๕๗- ๒๕๖๐) โดยในระยะที่ ๓ นี้ มุ่งเน้นการสร้างศักยภาพในมิติด้านการพัฒนาให้ประสานสอดคล้อง และ เกิด บูรณาการทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ และเกิดความสมดุลทั้งด้านความมั่นคงโดยการพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน เพิ่มมาตรฐานด้านความปลอดภัย และส่งเสริมด้านพลังงานทางเลือกเพื่อให้เกิด ความมั่นคงด้านพลังงาน และสร้างความมั่งคั่งโดยการเพิ่มศักยภาพให้แก่ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้าน การท่องเที่ยวและเกษตรกรรม โดยเฉพาะภาคการเกษตร (การเพาะปลูก การป่าไม้ การประมง และ ปศุสัตว์) และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับ ชุมชนในพื้นที่เพื่อกระจายรายได้ กระจายความเจริญ ลด ความเหลื่อมล้ำ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมพืชเศรษฐกิจ หลักของกลุ่ม คือ ปาล์มน้ำมันและยางพารา โดย กำหนดกรอบของยุทธศาสตร์ในการดำเนินการ รวมทั้งการ บริหารจัดทรัพยากรธรรมชาติและ การ พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ และมาตรฐานรองรับการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ดังนี้

๑. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน อย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาและ รักษาฐานการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยเน้นการสร้างรายได้ การท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้อง กับอัตลักษณ์ เชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความอุดมสมบูรณ์ของ ทรัพยากรธรรมชาติ และความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) เพื่อให้การ ท่องเที่ยวเป็น การท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพมากกว่าการเน้นในเชิงปริมาณ พร้อมกันนั้นยังส่งเสริมให้ ชุมชนได้เข้ามามีบทบาท สำคัญในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และมีความเป็นเจ้าของการ ท่องเที่ยวในพื้นที่ ควบคู่ไปกับการสร้างความ มั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของทั้ง นักท่องเที่ยวและประชากรที่อาศัยอยู่ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

๒. การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มี ศักยภาพ ในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการรวมกลุ่มและให้องค์ความรู้แก่ เกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกร และนำนวัตกรรมมาต่อยอดด้านการแปรรูปและ เพิ่มผลผลิต โดยเน้นที่พืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และเพิ่มมูลค่า ผลิตทางด้านการประมง และปศุสัตว์และลดต้นทุนการผลิต เพื่อสร้างรายได้ ให้เกษตรกร และเพิ่มกลุ่ม เกษตรกรรายใหม่ที่มีคุณภาพและมีความพร้อมต่อการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง อันดามันเพื่อสร้าง ฐานการเป็นครัวของโลก และส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการด้านการอุตสาหกรรมอาหารและ แปรรูป ผลผลิตเพื่อสร้างฐานความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ

๓. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาบุคลากรในภาคการท่องเที่ยวและภาคเกษตรนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก ในปัจจุบันพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว

วิสัยทัศน์ (Vision)

““การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน

๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตร เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้สูงขึ้น นำไปสู่การขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และรักษาความ เป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตร เพื่อสร้างรายได้ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

๔. มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๕. มีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (KPI)

ตัวชี้วัด	ค่าฐานเฉลี่ย (ค่าเฉลี่ยปี ๕๔-๕๗)	เป้าหมายปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐			
		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
■ อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวม	ร้อยละ ๐.๓	ร้อยละ ๑.๕	๒	ร้อยละ ๒.๕	๓
■ อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ ๑๒.๐๒	ร้อยละ ๑๒.๕	๑.๓	๑๓.๕	๑๔
■ อัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร	ร้อยละ -๘.๒	ร้อยละ ๐.๒	๐.๘	๑.๕	๒

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพพื้นที่ให้สามารถรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ให้เพียงพอและเหมาะสม

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการคมนาคม ทางบก ทางทะเล และทาง อากาศ ให้เพียงพอและได้มาตรฐาน

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับภูมิสังคม อัตลักษณ์อันดามัน ให้คงความสวยงาม สะอาด และความต้องการของท้องถิ่น

๓. พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และ อาหารฮาลาล เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๔. ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามัน เพื่อสร้างจุดขายทางการตลาดสู่การท่องเที่ยวนานาชาติ

๕. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในพื้นที่ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๑.๒ การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้ มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และ
รองรับภัยพิบัติและสาธารณภัย

๒. สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินแก่ประชาชนและ
นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๓. พัฒนาระบบเฝ้าระวังสุขอนามัย การบริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ และ
เพียงพอรองรับต่อการขยายเมืองและทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๔. พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และ อาหาร
ฮาลาลให้ถูกต้องตามหลักสุขอนามัยและโภชนาการเพื่อรองรับการเป็นครัวของโลก

๕. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ใน
รูปแบบประจักษ์ และส่งเสริมการยกระดับพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อบริหารจัดการ
ต่อความมั่นคงในทุกรูปแบบ

๖. สร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถ ในการ
รองรับ (Carrying Capacity)

**กลยุทธ์ ๑.๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่าง
ยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่**

๑. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์ เพื่อสร้าง ความ
สมดุลย์ของระบบนิเวศ โดยเฉพาะพื้นที่เพาะพันธุ์ อนุบาล และขยายพันธุ์ สัตว์ทะเล

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสีย

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอกับความต้องการของกลุ่มจังหวัด

๔. การบริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการ

๕. การพัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องต่อความต้องการ
ของท้องถิ่นและการพัฒนาที่สมดุล

กลยุทธ์ ๑.๔ บริหารจัดการการตลาดและประชาสัมพันธ์

๑. เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศ เพื่อนบ้าน

๒. พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยน ด้าน
วัฒนธรรมและเป็นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาและยกระดับตลาดการท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขัน ใน
ระดับสากล

๔. ส่งเสริม พัฒนา ระบบประชาสัมพันธ์ภาครัฐและสร้างภาคีเครือข่ายเอกชน เพื่อ
สร้างกลไกการตลาด และเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ชุมชน ไปสู่ตลาดการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ๒.๑ การพัฒนาประสิทธิภาพทางการเกษตร (พืช ประมง และปศุสัตว์) เพื่อเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต และสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร

๑. พัฒนาและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ประมง และปศุสัตว์และลดต้นทุนจาก ปัจจัยการผลิตต่าง ๆ

๒. ส่งเสริมการนำผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสม กับพื้นที่ และพัฒนาระบบการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๓. น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่ไปประยุกต์ใช้ในภาค การเกษตร เพื่อสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร และสร้างความ มั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์ ๒.๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง

๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมกับผลผลิตในพื้นที่ โดยการนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือนำวัสดุเหลือทิ้ง จากกระบวนการผลิต/แปรรูป มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้

๓. พัฒนาสินค้าประมงและสัตว์น้ำมูลค่าสูงเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กลยุทธ์ ๒.๓ การส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาด

๑. พัฒนาองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร

๒. พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบันเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

๔. ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลางการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ ๒.๔ การส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร และผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

๑. การส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนหรือรูปแบบบริษัทประชารัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มทุน

๒. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อไปประกอบ อาชีพเกษตรกรและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการ พัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๒)

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน

๒) เสริมสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจด้วยรายได้ชุมชน

๓) สร้างความมั่นคงทางสังคม ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน และคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔) พัฒนา อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สู่ความสมดุลของระบบนิเวศที่เกิดมูลค่าเพิ่มเชิงสร้างสรรค์แก่ระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน

๕) เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และตามแนวชายแดน

๓. เป้าประสงค์รวม (Goals)

๑) เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีคุณภาพระดับเอเชีย

๒) การเป็นเมืองนำแร่ต้นแบบของประเทศ

๓) รายได้จากการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

๔) อนุรักษ์ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุล อุดมสมบูรณ์และมีสภาพแวดล้อมน่าอยู่และปลอดภัย

๕) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม โดย การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเกษตรและภาคการท่องเที่ยว

๖) เกษตรกรมีรายได้มั่นคง และพึ่งพาตนเองได้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๗) สร้างสังคมน่าอยู่และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๘) ประชาชนมีความสุข คุณภาพชีวิตที่ดี การศึกษามีคุณภาพ ได้รับการ
สาธารณสุขที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) จังหวัดได้กำหนดประเด็น
ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ดังนี้

**๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและ
บริการสุขภาพเชื่อมโยงในอาเซียน**

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาแหล่งน้ำแร่ร้อนและสปาให้ได้มาตรฐาน
- ๒) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (น้ำแร่ร้อนและสปา)
- ๓) การท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดปี
- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (น้ำแร่ร้อน
และสปา)
- ๕) พัฒนาธุรกิจต่อเนื่อง/ธุรกิจสนับสนุน
- ๖) ประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมภาคการเกษตรแบบครบวงจร

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรตามแนวทางการเกษตรแบบครบวงจรและ
สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) ส่งเสริมการเพาะปลูกยางพารา/ปาล์มน้ำมัน และกาแฟ
- ๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการผลิตและการขนส่งภาคการเกษตร
- ๔) ส่งเสริมมาตรฐานการผลิต และแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า

**๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย และยกระดับ
คุณภาพชีวิตของประชาชน**

กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพ
- ๒) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและสามารถเข้าถึงได้
- ๓) ผู้ด้อยโอกาสได้รับการคุ้มครองจากสวัสดิการ
- ๔) ประชาชนได้รับการจากสาธารณสุขปลอดภัยขั้นพื้นฐานและโครงสร้างพื้นฐาน
ที่เพียงพอ
- ๕) ส่งเสริมอาชีพทางเลือกให้กับประชาชน

๖) เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

๗) เสริมสร้างความเข้มแข็งกับชุมชนและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การจัดการ อนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑) ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) ส่งเสริมและป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์

๓) ส่งเสริมและปลูกฝังการรักษาความสะอาด

๔) พัฒนาระบบจัดการขยะ

๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การจัดการ อนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑) พัฒนาระบบ Logistic และโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐานและปลอดภัย

๒) ประชาสัมพันธ์/การตลาด

๓) พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการค้า การลงทุนและการค้าผ่านแดน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ (Vision) : “เป็นกลไกในการสนับสนุนและตอบสนองนโยบายภาครัฐ และเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของการบูรณาการรอบด้านอย่างมีประสิทธิภาพ”

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑) พัฒนาเส้นทางคมนาคม ให้มีมาตรฐาน และสามารถเชื่อมโยงกันทั่วถึง

๒) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

๓) การจัดวางผังเมือง และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

๔) พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑) ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน
- ๒) พัฒนาการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ โดยการส่งเสริมให้มีความรู้ เรียนรู้ชุมชน และการศึกษาตามอัธยาศัย
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑) การส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา ประชาธิปไตย เทิดทูนสถาบัน และ ศักยภาพของผู้นำชุมชน
- ๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- ๓) การจัดเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ กำหนดมาตรการในการลดเหตุร้าย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

- ๑) การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนท้องถิ่น
- ๒) สร้างจิตสำนึกในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีศาสนาและภูมิ

ปัญญา

ท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

การส่งเสริม สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้ เพื่อเผยแพร่แก่คนในท้องถิ่น หรือต่อยอดความคิดให้เกิดความยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (vision) การพัฒนาเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ

“ เป็นเทศบาลที่พร้อมด้วยสาธารณูปโภค สาธารณูปการ พร้อมก้าวสู่การเป็นเมืองการค้า และการท่องเที่ยวชายแดน ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมและระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้มีมาตรฐาน และสามารถเชื่อมโยงกันทั่วถึงทุกตำบล

๒. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรให้เพียงพอ

๓. ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๔. การท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๕. การค้า การลงทุน การขนส่งชายแดนเชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส

๗. ผู้นำชุมชนได้รับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ สนับสนุนประชาธิปไตยภาคพลเมือง

๘. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีและกำหนดมาตรการในการลดเหตุร้าย ประสิทธิภาพ รวดเร็วทันเหตุการณ์

๙. เพิ่มศักยภาพของหน่วยงานในการให้บริการประชาชน

๑๐. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ บำรุง รักษาอย่างยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนท้องถิ่น
๑๑. มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพมีความสวยงามเป็นเมืองน่าอยู่
๑๒. การจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๑๔. มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ประชาชนนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการประกอบอาชีพ
 - มีโครงการส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนอย่างน้อย ๑ กลุ่ม
 - ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาและร่วมแก้ไขปัญหาชุมชนตนเอง
- เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

- จำนวนผู้ได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐
- มีโครงการ/กิจกรรมที่สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน ปีละ ๒ โครงการ

- บ้านเมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม ร่มรื่น มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐

- มีโครงการ/กิจกรรมอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ปีละ ๓ โครงการ

- จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐
- รายได้เฉลี่ยของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
- มีโครงการบำบัด พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปีละ ๑ โครงการ
- จำนวนขยะลดลงร้อยละ ๕
- ถนน สะพาน ทางเท้า ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาให้ใช้งานได้อยู่เสมอ

- ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการได้รับการพัฒนา ร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. โครงสร้างพื้นฐานได้รับการพัฒนาให้มีความสะดวกและรวดเร็ว สามารถบริการประชาชนได้อย่างเหมาะสม
๒. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม สวยงาม มีชื่อเสียง
๓. ประชาชนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
๔. ปราศจากมลภาวะเป็นพิษและสิ่งแวดล้อมสวยงามชุมชนน่าอยู่
๕. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ ด้านการบริหารราชการเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ

๑) สร้างเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือให้เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ เป็นองค์กรชั้นนำ สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชนได้เป็นอย่างดี มีการทำงานที่โปร่งใสมีระบบขั้นตอน และตรวจสอบได้ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒) พัฒนาการให้บริการประชาชนมีความรวดเร็ว ถูกต้อง และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่าการมาติดต่อราชการ ณ สำนักงานเทศบาล “คือการได้มาบ้าน” มีความสะดวกสบายและประทับใจ โดยมุ่งเน้นให้บริการประชาชนให้เกิดความประทับใจ ด้วยการใส่ใจดูแลด้วยคำพูดและกริยามารยาทที่ดีงาม ด้วยความเสมอภาค มีจิตสำนึกอยู่เสมอว่า “ประชาชนคือบุคคลสำคัญ”

๒.๖.๒ ด้านการเมืองและการบริหาร

๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาและบริหารเทศบาล

๒) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว และทั่วถึง สามารถติดตามตรวจสอบได้และเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

๒.๖.๓ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสังคม

๑) ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมของกลุ่มสตรีแม่บ้าน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับโอกาสในการทำกิจกรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๒) ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านศาสนา เพื่ออบรมสั่งสอนให้คนมีคุณธรรมและจริยธรรม

๓) ส่งเสริมพัฒนาเด็กก่อนก่อนเกณฑ์โดยเฉพาะในวัยแรกเกิดถึงหกขวบให้ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ที่ถูกต้องตามวัย มีพัฒนาการที่ดี เพื่อเตรียมเข้าสู่โรงเรียนได้อย่างมีคุณภาพ และเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติต่อไป

๔) สนับสนุนการทำงานของ อสม. และสร้างเครือข่ายอนามัยในท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้ในการป้องกันและควบคุมโรค, การดูแลด้านสุขภาพอนามัยอย่างครบวงจร

๕) การจัดตั้งหน่วยกู้ชีพ (EMS) เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เพื่อให้มีศูนย์กู้ชีพที่มีศักยภาพ มีความพร้อมและขีดความสามารถสูงสุดในการดูแลประชาชนและรับส่งผู้ป่วยฉุกเฉินและผู้ป่วยที่ยากไร้

๖) จัดตั้งหน่วยกู้ภัย ตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ภัย (OTOS) เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือเพื่อให้มีศูนย์กู้ภัย (OTOS) ที่มีศักยภาพมีความพร้อมและขีดความสามารถในการรองรับภารกิจด้านงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการกู้ภัยต่างๆทั้งทางบกและทางทะเล

๒.๖.๔ นโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑) ป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเน้นการสร้างพื้นที่สีเขียว และการปลูกต้นไม้เพิ่มเติม รวมถึงการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม
- ๒) ปรับปรุงระบบการจัดเก็บขยะให้ได้มาตรฐาน และต้องไม่มีขยะตกค้าง จัดให้มีปริมาณถังขยะเพียงพอ และมีการจัดเก็บขยะตรงเวลาและทั่วถึง

๒.๖.๕ นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- ๑) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกคนมีชีวิตความเป็นอยู่ภายใต้แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้ทุกคนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเหมาะสม
- ๒) สนับสนุนกิจกรรมด้านอาชีพของกลุ่มสตรี แม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มอาชีพต่างๆ ให้ได้รับการส่งเสริมด้านการลงทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การศึกษาดูงานและการตลาดเพื่อให้กลุ่มอาชีพได้พัฒนาและมีอาชีพที่มั่นคงเลี้ยงตนเองได้
- ๓) ส่งเสริมการค้าการลงทุน, การท่องเที่ยวในท้องถิ่น, การท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง และกลุ่มจังหวัดทะเลอันดามัน รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน
- ๔) จัดทำแผนที่ภาษีเทศบาลให้สำเร็จและวางระบบการจัดเก็บภาษีให้ถูกต้องชัดเจน เป็นธรรมและทั่วถึง เพื่อให้เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือมีรายได้เพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

๒.๖.๖ นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน การผังเมือง และการคมนาคม

- ๑) ก่อสร้าง ปรับปรุง ถนน, สะพาน, ท่าเทียบเรือให้ใช้งานได้ดี เป็นไปตามหลักวิศวกรรมและผังเมือง
- ๒) ก่อสร้าง ปรับปรุง ทางระบายน้ำ และคูระบายน้ำให้สามารถระบายน้ำได้ดีเพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมขัง
- ๓) ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบประปาหมู่บ้านให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และทั่วถึง
- ๔) ก่อสร้างและขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทั้งเขตเทศบาล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เป็นเมืองน่าอยู่พร้อมด้วยสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เหมาะสม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่องรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ ก้าวสู่การเป็นเมืองการค้า และการท่องเที่ยวชายแดน ประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาล

เป้าประสงค์

ตัวชี้วัด

ค่าเป้าหมาย

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT / Analysis /Demand (Demand Anlysis) /Global Demand และ Trend ปัจจุบัน และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันสำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคต โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Thread – T)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

เพื่อให้ทราบถึงสภาพภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตอย่างถูกต้อง จึงได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS ในแต่ละประเด็นปัญหา เพื่อให้เห็นจุดอ่อนและจุดแข็ง และโอกาสในการพัฒนาในอนาคต ดังนี้

จุดแข็ง

๑. กฎหมาย ระเบียบ กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานตามภารกิจด้านต่างๆอย่างชัดเจน สามารถกำหนดนโยบายการได้ตามสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนได้
๒. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ อยู่ใกล้ด่านพรมแดน มีศักยภาพพร้อมจะพัฒนาเป็นศูนย์กลาง การค้า การลงทุน
๓. มีท่าเรือเอนกประสงค์ที่พร้อมในการรองรับในการขนส่งสินค้าทางทะเลกับประเทศเพื่อนบ้าน
๔. มีภูมิประเทศทางธรรมชาติที่สวยงาม ภูมิอากาศดี พร้อมที่จะได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
๕. สามารถจัดตั้งงบประมาณในการดำเนินการกิจ ตามสภาพปัญหาและพัฒนาศักยภาพตามที่ต้องการได้
๖. มีตัวแทนของประชาชนครอบคลุมทุกพื้นที่ ในการรับแจ้งและนำเสนอข้อมูลของปัญหาและความต้องการของประชาชน เข้าสู่ระบบวางแผนพัฒนา
๗. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถจัดหาข้อมูลในการดำเนินการได้ง่ายขึ้น
๘. พื้นที่มีความหลากหลายทางชีวภาพทำให้สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย เช่น อาชีพประมง เกษตรกรรม
๙. มีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศุลกากร ฯลฯ ทำให้สะดวกในการติดต่อประสานงาน

จุดอ่อน

๑. พื้นที่ในเขตการปกครองของเทศบาล มีความหลากหลาย มีทั้งภูเขาลำคลองกันกลางพื้นที่ เกาะแก่งทำให้ยากต่อการพัฒนาและการติดต่อประสานงาน
๒. กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทันขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน
๓. ขาดการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ ที่ครบครัน และทันสมัย
๔. นโยบายการจัดสรรรายได้ของรัฐบาลไม่เหมาะสมและเพียงพอกับนโยบายการกระจายอำนาจและถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. ขาดบุคลากรผู้มีความรู้ และชำนาญงานเฉพาะด้าน
๖. ประชาชนมีการนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน ทำให้มีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน
๗. พื้นที่ติดแนวชายแดน มีแรงงานต่างด้าวอพยพเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ยากแก่การควบคุม ทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา
๘. ประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และยังขาดความความเข้าใจในด้านการเมือง การปกครอง

๙. ในการวางแผน และพิจารณาแก้ไขปัญหา ขาดการประสานงานและบูรณาการที่ดีกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

๑. รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจและถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. กระแสความตื่นตัวของประชาชนเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อน และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การเปิดโอกาส และสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน

๔. มีอาสาสมัครป้องกันภัย สามารถสนับสนุนช่วยเหลือการปฏิบัติงานได้

๕. มีอาสาสมัครสาธารณสุขครอบคลุมทุกพื้นที่ สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานได้

๖. การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรค/หรือข้อจำกัด

๑. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๒. ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

๓. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากส่วนกลางไม่เพียงพอแก่การพัฒนา

๔. ลักษณะพื้นที่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติป่าชายเลน ที่สงวนหวงห้าม การใช้ประโยชน์ในพื้นที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. สภาพพื้นที่มีความหลากหลายทำให้ยากต่อการพัฒนา

๖. ประชาชนขาดความรู้ในการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. ประชาชนในพื้นที่มีความต้องการ แต่ขาดการเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

๘. มีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายอาศัยอยู่ในพื้นที่มาก

๙. มีบุคลากรไม่เพียงพอกับภารกิจที่ต้องดำเนินการ

๑๐. ขาดการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานที่เข้ามาปฏิบัติงานในพื้นที่เขตเทศบาล

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

บริบทภายใน

ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลิต

ภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมุติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓- ๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอ

ในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช.

จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๓/๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงาน ในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้น ของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไร ก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เชื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลด

ความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อยางงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

บริบทภายนอก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔ - ๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือ

ต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใส และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาสภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐมแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นรวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสังคมนี้อาธารณะ ในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่

วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเลือนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาด ในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อ ความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็น แรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแส การแข่งขันทางการค้า

วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความ ไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรม

บริบทภายในเขตพื้นที่

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้าง พื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำใน การเกษตรและน้ำประปา สำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่ พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาใน การอุปโภค-บริโภค	- ในเขตเทศบาลฯ	- ประชาชนมีแหล่งน้ำ และน้ำประปาใช้อย่าง พอเพียงมีคุณภาพตาม มาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่ สาธารณะยังไม่สามารถ ดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะ ในเขตเทศบาลฯ	- ทางและที่สาธารณะมี แสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจรไป มาและป้องกันการเกิด อาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบ ระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิด การอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อ ความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตเทศบาลฯ	- มีรางระบายน้ำ สามารถระบายน้ำได้ สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่ง กลิ่นเหม็นก่อความ รำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทาง ในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น และเทศบาลไม่สามารถ ดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยัง ไม่เป็นที่สาธารณะจะ ดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่ สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่ เป็นสาธารณะและ ประชาชนมีความ ต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการ คมนาคมเพียงพอและ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจรไป มา

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๒. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตเทศบาลฯ	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตเทศบาลฯ	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรม	- ตลาด ร้านค้าแผงลอย	- มีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
	๓) ในเขตเทศบาลไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว		- ในเขตเทศบาลฯ	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๓. ด้านงานส่งเสริม คุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข - ที่อยู่อาศัย	- ในเขตเทศบาลฯ	-ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของ โรคอุบัติใหม่
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรค เรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยง และผู้ป่วย	- ผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อ เช่น เบาหวาน ความดัน ลดลง
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่ม มากขึ้น		- ในเขตเทศบาลฯ	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมดด้วย วิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต เทศบาลฯ	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่ อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง		- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของประชากร เพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการ ขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำ ให้เกิดเป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตเทศบาลฯ	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการก่อสร้าง อาคาร
	๗) ประชาชนบางครัวเรือน บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมี สิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต เทศบาลฯ	- ประชาชนบริโภคน้ำที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๘) การศึกษาสื่อการเรียนการ สอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียน ไม่ได้รับการศึกษาต่อ และขาด งบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต เทศบาลฯ	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็ก นักเรียนได้รับการศึกษา ที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	๙) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขตเทศบาลฯ	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับ การดูแลที่ดี
	๑๐) ผู้พิการไม่ได้รับความ ช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขตเทศบาลฯ	- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทั่วถึง

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนว โนมอนาคต
๔. ด้านการจัดระเบียบ ชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการรวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท
๕. ด้านการบริหาร จัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและน้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มหรือมีรสกร่อย ไม่สามารถใช้ในการเกษตรและอุปโภค-บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขตเทศบาลฯ	- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหาแหล่งน้ำจากแหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น
	๒) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็นรบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลฯ	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน
๖. ด้านการอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ขาดการให้ความรู้ทางศาสนาและพัฒนา จริยธรรมแก่ประชาชน		- เด็กและเยาวชน - นักเรียนในสถานศึกษา - เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	- เทศบาลฯ จัดสรรงบประมาณในการส่งเสริมฟื้นฟู ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่น